EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 23.5.2022.
COM(2022) 606 final

Ieteikums

PADOMES IETEIKUMS

par Vācijas 2022. gada valsts reformu programmu un ar ko sniedz Padomes atzinumu par Vācijas 2022. gada stabilitātes programmu

{SWD(2022) 606 final} - {SWD(2022) 640 final}

Ieteikums

PADOMES IETEIKUMS

par Vācijas 2022. gada valsts reformu programmu un ar ko sniedz Padomes atzinumu par Vācijas 2022. gada stabilitātes programmu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 121. panta 2. punktu un 148. panta 4. punktu,

ņemot vērā Padomes Regulu (EK) Nr. 1466/97 (1997. gada 7. jūlijs) par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu[1] un jo īpaši tās 5. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1176/2011 (2011. gada 16. novembris) par to, kā novērst un koriģēt makroekonomisko nelīdzsvarotību[2], un jo īpaši tās 6. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas ieteikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta rezolūcijas,

ņemot vērā Eiropadomes secinājumus,

ņemot vērā Nodarbinātības komitejas atzinumu,

ņemot vērā Ekonomikas un finanšu komitejas atzinumu,

ņemot vērā Sociālās aizsardzības komitejas atzinumu,

ņemot vērā Ekonomikas politikas komitejas atzinumu,

tā kā:

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/241[3], ar ko tika izveidots Atveseļošanas un noturības mehānisms, stājās spēkā 2021. gada 19. februārī. Atveseļošanas un noturības mehānisms nodrošina finansiālu atbalstu reformu un investīciju īstenošanai, tādējādi radot Savienības finansētu fiskālo stimulu. Tas sekmē ekonomikas atveseļošanu un ilgtspējīgu un izaugsmi veicinošu reformu un investīciju īstenošanu, jo īpaši zaļās un digitālās pārkārtošanās veicināšanai, līdztekus stiprinot dalībvalstu tautsaimniecību noturību un potenciālo izaugsmi. Vidējā termiņā un ilgtermiņā tas palīdz arī stiprināt publisko finanšu ilgtspēju un sekmēt izaugsmi un darbvietu radīšanu. Saskaņā ar Regulas (ES) 2021/241 11. panta 2. punktu 2022. gada XX. jūnijā tika atjaunināta katrai dalībvalstij paredzētā maksimālā finanšu iemaksa no Atveseļošanas un noturības mehānisma.

(2) Komisija 2021. gada 24. novembrī pieņēma gada ilgtspējīgas izaugsmes pētījumu, tādējādi uzsākot 2022. gada Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadu.

---

1 OV L 209, 2.8.1997., 1. lpp.

2 OV L 306, 23.11.2011., 25. lpp.

3 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/241 (2021. gada 12. februāris), ar ko izveido Atveseļošanas un noturības mehānismu (OV L 57, 18.2.2021., 17. lpp.).

Pētījumā bija pienācīgi ņemta vērā Portu 2021. gada maija sociālajā samitā atkārtoti nostiprinātā kopīgā apņemšanās arī turpmāk īstenot Eiropas sociālo tiesību pīlāru, ko Eiropas Parlaments, Padome un Komisija izsludināja 2017. gada 17. novembrī. Eiropadome 2022. gada ilgtspējīgas izaugsmes pētījuma prioritātes apstiprināja 2022. gada 25. martā. Komisija 2021. gada 24. novembrī uz Regulas (ES) Nr. 1176/2011 pamata pieņēma arī brīdināšanas mehānisma ziņojumu, kurā Vācija bija minēta to dalībvalstu vidū, par kurām būs jāizstrādā padziļinātais pārskats[4]. Tajā pašā dienā Komisija pieņēma arī ieteikumu attiecībā uz Padomes ieteikumu par eurozonas ekonomikas politiku, kuru Padome pieņēma 2022. gada 5. aprīlī, kā arī priekšlikumu attiecībā uz 2022. gada vienoto nodarbinātības ziņojumu, kurā analizēta nodarbinātības pamatnostādņu un Eiropas sociālo tiesību pīlāra principu īstenošana un kuru Padome pieņēma 2022. gada 14. martā.

(3) Krievijas iebrukums Ukrainā globālās pandēmijas izskaņā ir būtiski mainījis ģeopolitisko un ekonomisko kontekstu. Iebrukuma ietekme uz dalībvalstu tautsaimniecībām izpaužas, piemēram, kā augstākas enerģijas un pārtikas cenas un vājākas izaugsmes izredzes. Enerģijas cenu pieaugums īpaši smagi skar visneaizsargātākās mājsaimniecības, kuras ir nonākušas enerģētiskajā nabadzībā vai kurām tā draud. Turklāt Eiropas Savienībā ierodas nepieredzēti daudz cilvēku, kuri bēg no Ukrainas. Šajā sakarā 2022. gada 4. martā pirmo reizi tika piemērota Pagaidu aizsardzības direktīva[5], pārvietotajām personām no Ukrainas piešķirot likumīgas uzturēšanās tiesības Eiropas Savienībā, kā arī piekļuvi izglītībai un apmācībai, darba tirgum, veselības aprūpei, mājoklim un sociālajai palīdzībai.

(4) Ievērojot strauji mainīgo ekonomisko un ģeopolitisko situāciju, 2022. gada Eiropas pusgadā atsāksies ekonomikas un nodarbinātības politikas vispusīga koordinācija, kura līdztekus tiks pielāgota, ņemot vērā ar Atveseļošanas un noturības mehānisma īstenošanu saistītās prasības, kā skaidrots 2022. gada ilgtspējīgas izaugsmes pētījumā. Lai īstenotu Eiropas pusgada politikas prioritātes, ir svarīgi īstenot pieņemtos atveseļošanas un noturības plānus, jo ar šiem plāniem paredzēts īstenot visus 2019. un 2020. gada Eiropas pusgada ciklos sniegtos konkrētām valstīm adresētos ieteikumus vai to būtisku daļu. Papildus konkrētām valstīm adresētajiem ieteikumiem, kas pieņemti līdz mainītā atveseļošanas un noturības plāna iesniegšanas dienai, šo plānu pārskatīšanā, atjaunināšanā vai grozīšanā saskaņā ar Regulas (ES) 2021/241 14., 18. un 21. pantu joprojām vienlīdz aktuāli ir arī 2019. un 2020. gadā konkrētām valstīm adresētie ieteikumi.

(5) Vispārējā izņēmuma klauzula darbojas kopš 2020. gada marta[6]. Komisija savā 2021. gada 3. marta paziņojumā[7] izklāstīja viedokli, ka lēmums par vispārējās izņēmuma klauzulas deaktivēšanu vai turpmāku piemērošanu būtu jāpieņem vispārēja ekonomikas stāvokļa novērtējuma ietvaros, kurā būtisks kvantitatīvais kritērijs ir ekonomiskās aktivitātes līmenis ES vai eurozonā salīdzinājumā ar pirmskrīzes līmeni

---

4 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1176/2011 (2011. gada 16. novembris) par to, kā novērst un koriģēt makroekonomisko nelīdzsvarotību (OV L 306, 23.11.2011., 25. lpp.).

5 Padomes Īstenošanas lēmums (ES) 2022/382 (2022. gada 4. marts), ar ko Direktīvas 2001/55/EK 5. panta nozīmē konstatē no Ukrainas pārvietoto personu masveida pieplūduma esamību un nosaka pagaidu aizsardzības ieviešanu (OV L 71, 4.3.2022., 1. lpp.).

6 Komisijas paziņojums Padomei par Stabilitātes un izaugsmes pakta vispārējās izņēmuma klauzulas iedarbināšanu (COM(2020) 123 final, Briselē, 20.3.2020.).

7 Komisijas paziņojums Padomei "Apritējis gads kopš Covid-19 uzliesmojuma: fiskālās politikas atbildes pasākumi" (COM(2021) 105 final, Briselē, 3.3.2021.).

(2019. gada beigās). Paaugstināta nenoteiktība un spēcīgi lejupvērsti riski ekonomikas perspektīvai saistībā ar karu Eiropā, nepieredzēta enerģijas cenu paaugstināšanās un pastāvīgi piegādes ķēdes traucējumi attaisno Stabilitātes un izaugsmes pakta vispārējās izņēmuma klauzulas darbības pagarināšanu 2023. gadā.

(6) Ievērojot pieeju, kas izklāstīta Padomes 2021. gada 18. jūnija atzinumā par 2021. gada stabilitātes programmu, fiskālo nostāju pašlaik vislabāk var izmērīt kā izmaiņas primārajos izdevumos (atskaitot diskrecionāros ieņēmumu pasākumus), neierēķinot ar Covid-19 krīzi saistītos pagaidu ārkārtas pasākumus, bet ietverot no Atveseļošanas un noturības mehānisma un citu ES fondu neatmaksājamā atbalsta (dotācijām) finansētos izdevumus attiecībā pret vidēja termiņa potenciālo izaugsmi[8]. Papildus atzinumam par vispārējo fiskālo nostāju, novērtējot, vai valsts fiskālā politika ir piesardzīga un vai tās struktūra spēs nodrošināt ilgtspējīgu atveseļošanu, kas būtu saskanīga ar zaļo un digitālo pārkārtošanos, uzmanība tiek pievērsta arī valsts finansētajiem[9] primārajiem kārtējiem izdevumiem (atskaitot diskrecionāros ieņēmumu pasākumus un ar Covid-19 krīzi saistītos pagaidu ārkārtas pasākumus) un investīcijām.

(7) Komisija 2022. gada 2. martā pieņēma paziņojumu, kurā sniegtas plašas norādes par fiskālo politiku 2023. gadā un kura mērķis ir atbalstīt dalībvalstu stabilitātes un konverģences programmu sagatavošanu un tādējādi stiprināt politikas koordināciju[10]. Pamatojoties uz 2022. gada ziemas prognozes makroekonomisko perspektīvu, Komisija atzīmēja, ka piemērota šķistu pāreja no kopējās atbalstošās fiskālās nostājas 2020.–2022. gadā uz kopumā neitrālu kopējo fiskālo nostāju 2023. gadā, vienlaikus saglabājot gatavību reaģēt uz mainīgo ekonomisko situāciju. Komisija paziņoja, ka fiskālie ieteikumi 2023. gadam arī turpmāk būtu jādiferencē starp dalībvalstīm un tajos būtu jāņem vērā iespējamā pārrobežu blakusietekme. Komisija aicināja dalībvalstis atspoguļot norādes savās stabilitātes un konverģences programmās. Komisija apņēmās cieši uzraudzīt ekonomikas norises un pielāgot savas politikas norādes pēc vajadzības un ne vēlāk kā savā pusgada pavasara paketē, kas sagatavota 2022. gada maija beigās.

(8) Attiecībā uz 2022. gada 2. martā sniegtajām fiskālajām norādēm fiskālajos ieteikumos 2023. gadam ir ņemta vērā ekonomikas perspektīvas pasliktināšanās, paaugstinātā nenoteiktība un papildu lejupvērstie riski, kā arī augstāka inflācija salīdzinājumā ar ziemas prognozi. Ņemot vērā šos apsvērumus, fiskālajai reakcijai ir jāpalielina publiskās investīcijas, kas sekmēs zaļo un digitālo pārkārtošanos un enerģētisko drošību, un jāsaglabā visneaizsargātāko mājsaimniecību pirktspēja, lai mīkstinātu enerģijas cenu kāpuma ietekmi un palīdzētu ierobežot inflācijas otrreizējās ietekmes spiedienu, izmantojot mērķtiecīgus un pagaidu pasākumus; fiskālajai politikai arī turpmāk jābūt dinamiskai, lai pielāgotos strauji mainīgajiem apstākļiem, un dažādās valstīs tā ir jādiferencē atkarībā no to fiskālā un ekonomiskā stāvokļa, tostarp ņemot vērā krīzes ietekmi uz tām un pārvietoto personu pieplūdumu no Ukrainas.

(9) Vācija savu atveseļošanas un noturības plānu saskaņā ar Regulas (ES) 2021/241 18. panta 1. punktu iesniedza Komisijai 2021. gada 28. aprīlī. Komisija atbilstoši

---

8 Aplēses par fiskālo nostāju un tās komponentiem šajā ieteikumā ir Komisijas aplēses, kas balstītas uz pieņēmumiem, kuri ir Komisijas 2022. gada pavasara prognozes pamatā. Komisijas vidēja termiņa potenciālās izaugsmes aplēsēs nav iekļauta to reformu pozitīvā ietekme, kas paredzētas atveseļošanas un noturības plānā un var paātrināt potenciālo izaugsmi.

9 Nefinansē no Atveseļošanas un noturības mehānisma dotācijām un citiem ES fondiem.

10 Komisijas paziņojums Padomei "Fiskālās politikas norādes 2023. gadam" (COM(2022) 85 final, Briselē, 2.3.2022.).

Regulas (ES) 2021/241 19. pantam novērtēja atveseļošanas un noturības plāna atbilstību, efektivitāti, lietderīgumu un saskanīgumu, ņemot vērā minētās regulas V pielikumā sniegtās novērtēšanas vadlīnijas. Padome 2021. gada 13. jūlijā pieņēma lēmumu par Vācijas atveseļošanas un noturības plāna novērtējuma apstiprināšanu[11]. Maksājuma daļas tiek darītas pieejamas ar nosacījumu, ka Komisija saskaņā ar Regulas (ES) 2021/241 24. panta 5. punktu ir pieņēmusi lēmumu par to, ka Vācija ir apmierinoši izpildījusi attiecīgos atskaites punktus un mērķrādītājus, kas bija noteikti Padomes īstenošanas lēmumā. Apmierinoša izpilde nozīmē arī to, ka nav bijis regresa attiecībā uz iepriekšējo atskaites punktu un mērķrādītāju sasniegšanu.

(10) Vācija 2022. gada 2. maijā iesniedza savu 2022. gada valsts reformu programmu un 2022. gada 27. aprīlī savu 2022. gada stabilitātes programmu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1466/97 4. pantā noteikto termiņu. Lai ņemtu vērā abu programmu savstarpējo saistību, tās izvērtētas vienlaikus. Kā paredzēts Regulas (ES) 2021/241 27. pantā, 2022. gada valsts reformu programma atspoguļo arī Vācijas pienākumu divreiz gadā ziņot par panākto progresu atveseļošanas un noturības plāna īstenošanā.

(11) Komisija 2022. gada ziņojumu par Vāciju publicēja 2022. gada 23. maijā[12]. Tajā novērtēts, kā Vācija ir īstenojusi tai adresētos ieteikumus, ko Padome pieņēma 2019., 2020. un 2021. gadā, un uz atveseļošanas un noturības rezultātu pārskata pamata bija aplūkots, kā Vācija īsteno atveseļošanas un noturības plānu. Balstoties uz šo analīzi, ziņojumā par valsti bija norādīti trūkumi attiecībā uz tādu problēmjautājumu risināšanu, kuri nav ietverti vai ir tikai daļēji ietverti atveseļošanas un noturības plānā, kā arī jauni un nupat iezīmējušies problēmjautājumi, tai skaitā sakarā ar Krievijas iebrukumu Ukrainā. Tajā bija arī novērtēts Vācijas progress Eiropas sociālo tiesību pīlāra īstenošanā un ES pamatmērķu sasniegšanā nodarbinātības, prasmju un nabadzības mazināšanas jomā, kā arī progress ANO ilgtspējīgas attīstības mērķu sasniegšanā.

(12) Komisija saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1176/2011 5. pantu izstrādāja padziļināto pārskatu par Vāciju un rezultātus publicēja 2022. gada 23. maijā[13]. Komisija secināja, ka Vācijā pastāv makroekonomikas nelīdzsvarotība. Jo īpaši neaizsargātība ir saistīta ar pastāvīgi lielu tekošā konta pārpalikumu, kas atspoguļo nelielas investīcijas salīdzinājumā ar uzkrājumiem, un tam ir pārrobežu nozīme.

(13) Vācija 2022. gada jauno budžeta plāna projektu iesniedza 2022. gada 27. aprīlī. Komisija saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 473/2013 7. pantu ir sniegusi atzinumu par minēto plānu.

(14) 2022. gada 23. maijā Komisija nāca klajā ar ziņojumu saskaņā ar LESD 126. panta 3. punktu. Ziņojumā bija aplūkots Vācijas budžeta stāvoklis, ņemot vērā to, ka tās vispārējās valdības budžeta deficīts 2021. gadā pārsniedza Līgumā noteikto atsauces vērtību, kas ir 3 % no IKP. Ziņojumā secināts, ka deficīta kritērijs nav izpildīts. Saskaņā ar 2022. gada 2. marta paziņojumu Komisija 2022. gada pavasarī neierosināja sākt jaunas pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras un atkārtoti izvērtēs, cik svarīgi ir ierosināt 2022. gada rudenī sākt pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras.

---

11 Padomes Īstenošanas lēmums (2021. gada 13. jūlijs) par Vācijas atveseļošanas un noturības plāna novērtējuma apstiprināšanu (ST 10158/2021; ST 10158/2021 ADD)

12 COM(2022)607 final, 23.5.2022.

13 COM(2022)600 final un SWD(2022)629 final, 23.5.2022.

(15) 2020. gada 20. jūlijā Padome ieteica Vācijai, ievērojot vispārējo izņēmuma klauzulu, 2020. un 2021. gadā veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai efektīvi vērstos pret pandēmiju, stiprinātu ekonomiku un atbalstītu tās turpmāko atveseļošanu. Tā arī ieteica Vācijai, kad to pieļaus ekonomiskie apstākļi, īstenot fiskālo politiku, kuras mērķis ir panākt piesardzīgu vidēja termiņa fiskālo stāvokli un nodrošināt parāda atmaksājamību, vienlaikus veicinot investīcijas. Saskaņā ar *Eurostat* validētajiem datiem 2021. gadā Vācijas vispārējās valdības budžeta deficīts samazinājās no 4,3 % no IKP 2020. gadā līdz 3,7 % no IKP 2021. gadā. Vācijas fiskālās politikas reakcija atbalstīja ekonomikas atveseļošanu 2021. gadā, savukārt pagaidu ārkārtas atbalsta pasākumu apmērs palielinājās no 2,7 % no IKP 2020. gadā līdz 4,2 % 2021. gadā. Vācijas 2021. gadā veiktie pasākumi atbilst Padomes 2020. gada 20. jūlija ieteikumam. Valdības 2020. un 2021. gadā noteiktie diskrecionārie budžeta pasākumi galvenokārt ir pagaidu pasākumi vai atsvērti ar kompensējošiem pasākumiem. Tajā pašā laikā daži no diskrecionārajiem pasākumiem, ko valdība pieņēma 2020.–2021. gadā, nebija ne pagaidu, ne arī saskaņoti ar kompensējošiem pasākumiem, kurus galvenokārt veidoja ģimenes pabalstu, piemēram, bērnu pabalsta un beznodokļu atvieglojuma par bērniem, palielinājums, kā arī lielākas amortizācijas iespējas. Pēc *Eurostat* validētajiem datiem, vispārējās valdības parāds 2021. gadā bija 69,3 % no IKP.

(16) 2022. gada stabilitātes programmas budžeta prognožu pamatā esošais makroekonomikas scenārijs par 2022. gadu ir labvēlīgs un pēc tam – reālistisks. Valdība prognozē, ka reālais IKP 2022. gadā pieaugs par 3,6 % un 2023. gadā – par 2,3 %. Salīdzinājumam – Komisijas 2022. gada pavasara prognozē norādīts, ka reālā IKP pieaugums 2022. gadā būs zemāks (1,6 %) un 2023. gadā – līdzīgs (2,4 %). Šī atšķirība galvenokārt skaidrojama ar dažādiem prognožu termiņiem, kas stabilitātes programmas gadījumā bija pirms Krievijas agresijas kara pret Ukrainu sākuma, kad izaugsmes perspektīvas 2022. gadam vēl bija optimistiskākas. Valdība savā 2022. gada stabilitātes programmā plāno, ka nominālais deficīts saglabāsies 3¾ % apmērā no IKP 2022. gadā un samazināsies līdz 2 % 2023. gadā. Līdzīgs līmenis 2022. gadā galvenokārt atspoguļo pandēmijas dēļ turpinātos ārkārtas pasākumus, lielākus aizsardzības izdevumus un pasākumus pret paaugstinātām enerģijas cenām, reaģējot uz karu Ukrainā, kā arī zaļās pārkārtošanās papildu izdevumus un investīcijas tajā. Saskaņā ar programmu sagaidāms, ka vispārējās valdības parāda attiecība pret IKP 2022. gadā samazināsies līdz 66¾ % un 2023. gadā – līdz 65¾ %. Pamatojoties uz prognozes termiņa datumā zināmajiem politikas pasākumiem, Komisijas 2022. gada pavasara prognozē paredzēts, ka valdības budžeta deficīts 2022. un 2023. gadā būs attiecīgi 2,5 % un 1,0 % no IKP. Tas ir mazāk nekā 2022. gada stabilitātes programmā prognozētais deficīts 2022. un 2023. gadam, galvenokārt pateicoties nedaudz zemākām nodokļu ieņēmumu prognozēm, kuru pamatā ir piesardzīgi aprēķini 2021. gada novembrī, un optimistiskākām prognozēm par subsīdiju un publisko investīciju īstenošanu programmā. Komisijas 2022. gada pavasara prognozē plānota līdzīga vispārējās valdības parāda attiecība pret IKP: 66,4 % 2022. gadā un zemāka – 64,5 % 2023. gadā. Atšķirība ir saistīta ar līdzīgu atšķirību deficīta prognozē.

Pamatojoties uz Komisijas 2022. gada pavasara prognozi, vidējā termiņa (10 gadu vidējā) potenciālā ražošanas apjoma pieaugums tiek lēsts 1,1 % apmērā. Tomēr šajā aplēsē nav iekļauta to reformu ietekme, kas paredzētas atveseļošanas un noturības plānā un var palielināt Vācijas potenciālo izaugsmi.

(17) Valdība 2022. gadā pakāpeniski atcēla lielāko daļu pasākumu, kas veikti, reaģējot uz Covid-19 krīzi, – tiek prognozēts, ka pagaidu ārkārtas atbalsta pasākumu apmērs samazināsies no 4,2 % no IKP 2021. gadā līdz 1,2 % 2022. gadā. Valdības budžeta deficītu ietekmē pasākumi, kuri pieņemti, lai novērstu enerģijas cenu pieauguma ekonomisko un sociālo ietekmi, un kuru apjoms Komisijas 2022. gada pavasara prognozē tiek lēsts 0,7 % apmērā no IKP 2022. gadā un tos paredzēts pakāpeniski izbeigt 2023. gadā[14]. Šie pasākumi galvenokārt ir mērķtiecīga subsīdija apkures izmaksām; virzība uz atjaunojamo energoresursu enerģijas nodevas atcelšanu (*EEG-Umlage*); virzība uz svārstmigrācijas pabalsta palielināšanu (*Pendlerpauschale*); enerģijas nodokļa samazināšana degvielai uz 3 mēnešiem; vienreizējs enerģijas cenas fiksētas summas maksājums (*Energiepreispauschale*) un piemaksa par katru bērnu; vienreizējs fiksētas summas maksājums sociālās palīdzības saņēmējiem; mēneša biļete vietējam sabiedriskajam transportam par samazinātu cenu uz 3 mēnešiem. Par šiem pasākumiem tika paziņots, ka tiem ir pagaidu raksturs. Tomēr, ja enerģijas cenas saglabāsies augstas arī 2023. gadā, dažus no šiem pasākumiem varētu turpināt. Daži no šiem pasākumiem nav mērķorientēti, jo īpaši svārstmigrācijas pabalsta palielināšana un enerģijas nodokļa samazināšana degvielai. Valdības budžeta deficītu ietekmē arī izmaksas, kas saistītas ar pagaidu aizsardzības piedāvāšanu pārvietotajām personām no Ukrainas; šīs izmaksas Komisijas 2022. gada pavasara prognozē tiek prognozētas 0,1 % apmērā no IKP 2022. gadā un 0,2 % apmērā no IKP 2023. gadā[15], kā arī aizsardzības izdevumu palielinātās izmaksas par 0,4 % no IKP 2022. gadā un 0,5 % 2023. gadā.

(18) Padome 2021. gada 18. jūnijā ieteica Vācijai 2022. gadā[16] saglabāt atbalstošu fiskālo nostāju, kas ietver stimulējošo iedarbību, kuru nodrošina Atveseļošanas un noturības mehānisms, un saglabāt valsts finansētās investīcijas. Tā arī ieteica Vācijai, kad to pieļaus ekonomiskie apstākļi, īstenot fiskālo politiku, kuras mērķis ir panākt piesardzīgu vidēja termiņa fiskālo stāvokli un nodrošināt fiskālo ilgtspēju vidējā termiņā, un vienlaikus veicināt investīcijas, lai vairotu izaugsmes potenciālu.

(19) Pamatojoties uz Komisijas 2022. gada pavasara prognozi un ņemot vērā Vācijas 2022. gada stabilitātes programmā iekļauto informāciju, tiek prognozēta atbalstoša fiskālā nostāja –1,6 % apmērā no IKP, kā ieteikusi Padome[17]. Vācija plāno saskaņā ar Padomes ieteikumu turpināt atbalstu atveseļošanai, izmantojot Atveseļošanas un noturības mehānismu, lai finansētu papildu investīcijas. Tiek prognozēts, ka no Atveseļošanas un noturības mehānisma dotācijām un citiem ES fondiem finansēto izdevumu pozitīvā ietekme uz ekonomisko aktivitāti saglabāsies stabila salīdzinājumā ar 2021. gadu. Tiek prognozēts, ka valsts finansētajām investīcijām 2022. gadā būs

---

14 Šie skaitļi atspoguļo kopš 2021. gada rudens veikto pasākumu gada budžeta izmaksu līmeni, ietverot kārtējos ieņēmumus un izdevumus, kā arī – attiecīgā gadījumā – kapitālizdevumu pasākumus.

15 Tiek pieņemts, ka kopējais no Ukrainas uz ES pārvietoto personu skaits līdz 2022. gada beigām pakāpeniski sasniegs 6 miljonus, un viņu ģeogrāfiskais sadalījums tiek lēsts, pamatojoties uz esošās diasporas lielumu, uzņemošās dalībvalsts iedzīvotāju skaita relatīvo apmēru un no Ukrainas pārvietoto personu faktisko sadalījumu visā ES, kāds tas bija 2022. gada martā. Budžeta izmaksas uz vienu personu aplēstas, balstoties uz Komisijas Kopīgā pētniecības centra mikrosimulācijas modeli *Euromod*, ņemot vērā gan naudas pārvedumus, uz kuriem šie cilvēki var būt tiesīgi, gan pabalstus natūrā, piemēram, izglītību un veselības aprūpi.

16 Padomes Ieteikums (2021. gada 18. jūnijs), ar ko sniedz Padomes atzinumu par Vācijas 2021. gada stabilitātes programmu (OV C 304, 29.7.2021., 18. lpp.).

17 Negatīvs (pozitīvs) rādītājs nozīmē, ka primāro izdevumu pieaugums (samazinājums) pārsniedz ekonomikas izaugsmi vidējā termiņā, un liecina par ekspansīvu (bremzējošu) fiskālo politiku.

ekspansīva ietekme uz fiskālo nostāju, kas atbilst 0,2 procentpunktiem[18]. Tādējādi Vācija plāno saglabāt valsts finansētās investīcijas, kā ieteikusi Padome. Vienlaikus plānots, ka valsts finansēto primāro kārtējo izdevumu (atskaitot jaunos ieņēmumu pasākumus) pieaugumam 2022. gadā būs ekspansīva ietekme uz vispārējo fiskālo nostāju, kas atbilst 1,5 procentpunktiem. Šī ievērojamā ekspansīvā ietekme ietver papildu ietekmi (0,7 % apmērā no IKP), ko rada pasākumi ar mērķi novērst enerģijas cenu pieauguma ekonomisko un sociālo ietekmi, kā arī izmaksas (0,1 % apmērā no IKP), kas saistītas ar pagaidu aizsardzības piedāvāšanu pārvietotajām personām no Ukrainas, un tiek prognozēts, ka arī zaļās pārkārtošanās papildu izdevumi veicinās (0,2 % apmērā no IKP) veicinās neto kārtējo izdevumu pieaugumu.

(20) Komisijas 2022. gada pavasara prognozē fiskālā nostāja 2023. gadā tiek prognozēta 0,6 % apmērā no IKP, pieņemot, ka politika nemainīsies[19]. Tiek paredzēts, ka Vācija 2023. gadā turpinās izmantot Atveseļošanas un noturības mehānisma dotācijas, lai finansētu papildu investīcijas atveseļošanas atbalstam. Tiek prognozēts, ka no Atveseļošanas un noturības mehānisma dotācijām un citiem ES fondiem finansēto izdevumu pozitīvā ietekme uz ekonomisko aktivitāti samazināsies par 0,1 procentpunktu no IKP salīdzinājumā ar 2022. gadu. Tiek prognozēts, ka valsts finansētajām investīcijām 2023. gadā būs ekspansīva ietekme uz fiskālo nostāju, kas atbilst 0,1 procentpunktam[20]. Vienlaikus plānots, ka valsts finansēto primāro kārtējo izdevumu (atskaitot jaunos ieņēmumu pasākumus) pieaugumam 2023. gadā būs bremzējoša ietekme uz vispārējo fiskālo nostāju, kas atbilst 0,7 procentpunktiem. Tas ietver ietekmi, ko rada to pasākumu pakāpeniska atcelšana, ar kuriem risina enerģijas cenu pieaugumu (0,7 % no IKP), un papildu izmaksas, lai piedāvātu pagaidu aizsardzību no Ukrainas pārvietotajām personām (0,05 % no IKP) salīdzinājumā ar 2022. gadu.

(21) 2022. gada stabilitātes programmā tiek prognozēts, ka vispārējās valdības budžeta deficīts pakāpeniski samazināsies, sasniedzot 1¾ % no IKP 2024. gadā un 1 % līdz 2025. gadam. Šajās prognozēs tiek pieņemts, ka valdības ieņēmumi procentos no IKP palielinās, savukārt tiek prognozēts, ka valdības izdevumi procentos no IKP saglabāsies samērā stabili. Saskaņā ar programmu sagaidāms, ka vispārējās valdības parāda attiecība pret IKP samazināsies līdz 2025. gadam, proti, 2024. gadā saruks līdz 65¾ % un 2025. gadā kritīsies līdz 65 %. Pamatojoties uz Komisijas analīzi, parāda atmaksājamības riski vidējā termiņā šķiet zemi.

(22) Novecošana un saspringts darba tirgus turpmākajos gados būtiski ietekmēs Vāciju. Likumā noteiktais pensionēšanās vecums 2031. gadā sasniegs 67 gadus, bet, lai ilgtermiņā nodrošinātu pensiju sistēmas ilgtspēju, ir vajadzīgi papildu pielāgojumi. Būtu vajadzīgi spēcīgāki stimuli darbam, ņemot vērā arī saspringto darba tirgu. Valdības apņemšanās saglabāt pensiju iemaksu likmes maksimālo robežu un minimālo ienākumu aizvietošanas likmi (*Doppelte Haltelinie*) nozīmē, ka ir vajadzīgi ievērojami fiskālie pārvedumi, vēl vairāk palielinot slogu jaunākajām paaudzēm. Valsts subsidētajām privātajām pensijām (*Riester Rente*) nav bijusi būtiska loma pensiju

[18] Tiek prognozēts, ka citiem valsts finansētajiem kapitālizdevumiem būs sašaurinoša ietekme, kas atbilst 0,1 procentpunktam no IKP.

[19] Negatīvs (pozitīvs) rādītājs nozīmē, ka primāro izdevumu pieaugums (samazinājums) pārsniedz ekonomikas izaugsmi vidējā termiņā, un liecina par ekspansīvu (bremzējošu) fiskālo politiku.

[20] Tiek prognozēts, ka citiem valsts finansētajiem kapitālizdevumiem būs neitrāla ietekme.

struktūrā. Atdeve ir zema, un administratīvās izmaksas ir augstas. Jo īpaši zemu ienākumu saņēmēji nevar panākt pietiekamus pensijas uzkrājumus.

(23) Nodokļu sistēma lielā mērā ir atkarīga no darbaspēka nodokļu ieņēmumiem, savukārt nodokļu bāzes, kas mazāk kaitē iekļaujošai izaugsmei, joprojām netiek pietiekami izmantotas. Nodokļu īpatsvars darbaspēka izmaksās Vācijā ir viens no augstākajiem ES. Tas samazina neto algu un rada šķēršļus darba stundu skaita palielināšanai noteiktās grupās, piemēram, zemu un vidēju ienākumu saņēmējiem un otrajiem pelnītājiem; tas darbojas pret labāku darbaspēka potenciāla izmantošanu pat tad, ja draud darbaspēka trūkums. Ieņēmumi no vides nodokļiem ir salīdzinoši zemi, savukārt videi kaitīgas subsīdijas (tajā skaitā nodokļu samazinājumi un atbrīvojumi no nodokļiem) apdraud vides ilgtspējas mērķus un kavē dekarbonizāciju, energoefektivitāti un atjaunojamo energoresursu enerģijas izmantošanu.

(24) Kā paredzēts Regulas (ES) 2021/241 19. panta 3. punkta b) apakšpunktā un V pielikuma 2.2. kritērijā, atveseļošanas un noturības plānā ir ietverts plašs savstarpēji pastiprinošu reformu un investīciju kopums, ko paredzēts īstenot līdz 2026. gadam. Tās palīdzēs atrisināt visas ekonomiskās un sociālās problēmas vai ievērojamu to ekonomisko un sociālo problēmu daļu, kuras Padome bija minējusi Vācijai 2019. un 2020. gada Eiropas pusgadā adresētajos ieteikumos, kā arī attiecīgā gadījumā Vācijai līdz plāna pieņemšanai adresētajos ieteikumos. Jo īpaši tas palīdz risināt vajadzību palielināt publiskās un privātās investīcijas, jo īpaši zaļās un digitālās pārkārtošanās nolūkā, ilgtspējīgā transportā, tīrās, efektīvās un integrētās energosistēmās, publiskās pārvaldes un veselības aprūpes pakalpojumu digitalizācijā, izglītībā un pētniecībā un inovācijā.

(25) Paredzams, ka Vācijas atveseļošanas un noturības plāna īstenošana sekmēs turpmāku progresu zaļās un digitālās pārkārtošanās jomā. Klimata mērķu sasniegšanai paredzēto pasākumu izdevumi Vācijā atbilst 42 % no plāna kopējā piešķīruma, savukārt digitālo mērķu sasniegšanai paredzēto pasākumu izdevumi – 52 % no plāna kopējā piešķīruma. Atveseļošanas un noturības plāna pilnīga īstenošana atbilstoši attiecīgajiem atskaites punktiem un mērķrādītājiem palīdzēs Vācijai ātri atgūties no Covid-19 krīzes radītajām sekām, vienlaikus stiprinot noturību. Lai nodrošinātu atveseļošanas un noturības plāna, kā arī citu, ārpus plāna tvēruma esošu ekonomikas un nodarbinātības politiku sekmīgu īstenošanu un rezultātā panāktu plašu līdzatbildību par politiku programmu kopumā, joprojām ir svarīgi sistemātiski iesaistīt sociālos partnerus un citas attiecīgās ieinteresētās personas.

(26) Līdz 2022. gada 4. aprīlim Vācija iesniedza kohēzijas politikas plānošanas dokumentus[21] visām 15 Eiropas Reģionālās attīstības fonda programmām, visām 16 Eiropas Sociālā fonda Plus programmām un jauktu Eiropas Reģionālās attīstības fonda/Eiropas Sociālā fonda Plus programmu. Komisija 2022. gada 19. aprīlī apstiprināja partnerības nolīgumu ar Vāciju par kohēzijas politikas līdzekļu izmantošanu. Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2021. gada 24. jūnija Regulu (ES) 2021/1060 Vācija ir ņēmusi vērā attiecīgos tai adresētos ieteikumus 2021.–2027. gada kohēzijas politikas fondu plānošanā. Tas ir priekšnoteikums no kohēzijas

[21] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/1060 (2021. gada 24. jūnijs), ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu Plus, Kohēzijas fondu, Taisnīgas pārkārtošanās fondu un Eiropas Jūrlietu, zvejniecības un akvakultūras fondu un finanšu noteikumus attiecībā uz tiem un uz Patvēruma, migrācijas un integrācijas fondu, Iekšējās drošības fondu un Finansiāla atbalsta instrumentu robežu pārvaldībai un vīzu politikai (OV L 231, 30.6.2021., 159. lpp.).

politikas fondiem paredzētā finansiālā atbalsta efektivitātes uzlabošanai un tā pievienotās vērtības maksimalizēšanai un vienlaikus veicina koordināciju, savstarpējo papildināmību un saskaņotību starp šiem fondiem un citiem Savienības instrumentiem un fondiem. Atveseļošanas un noturības mehānisma un kohēzijas politikas programmu sekmīga īstenošana ir atkarīga arī no to šķēršļu novēršanas, kas kavē investīcijas zaļās un digitālās pārkārtošanās un sabalansētas teritoriālās attīstības atbalstam.

(27) Papildus ekonomikas un sociālajām problēmām, kas risinātas atveseļošanas un noturības plānā, Vācija joprojām atpaliek ļoti augstas veiktspējas platjoslas ieviešanā lauku apvidos, kur lielākas investīcijas var uzlabot ražīguma pieaugumu un ietaupījumu un investīciju nelīdzsvarotību. Kopumā Vācija pagājušajā gadā ievērojami uzlaboja ļoti augstas veiktspējas platjoslas pārklājumu un pašlaik pārsniedz ES vidējo rādītāju. Tomēr lauku apvidos pārklājums bija 22,5 %, kas ir zemāks par ES vidējo rādītāju 37,1 %. Tajā pašā laikā tikai 15,4 % mājsaimniecību ir piekļuve optiskās šķiedras pieslēgumam (salīdzinājumā ar ES vidējo rādītāju 50 %), kas Vāciju ierindo starp dalībvalstīm ar viszemāko optiskās šķiedras pārklājumu, savukārt piecām ES dalībvalstīm optiskās šķiedras pārklājums ir vismaz 85 %. Optiskās šķiedras savienojumu trūkums ir aktuāls lauku apvidos (11,3 % salīdzinājumā ar ES vidējo rādītāju 33,8 %). Tas kavē ražīguma pieaugumu, jo īpaši mazos un vidējos uzņēmumos, no kuriem daudzi atrodas lauku un piepilsētu teritorijās. Vācijas atveseļošanas un noturības plānā nav ietverta platjoslas paplašināšana un 5G. Federālā un reģionālā līmenī ir shēmas, kuru mērķis ir uzlabot savienojamību pelēkajās zonās un mobilo savienojamību baltajos punktos. Koalīcijas nolīgums ietver vērienīgus mērķus attiecībā uz optiskās šķiedras un 5G pieejamību visā valstī visām Vācijas mājsaimniecībām, bet īstenošanas termiņš vēl ir jāprecizē. Laicīgai īstenošanai izšķiroša nozīme būs inženiertehniskās plānošanas un pārvaldības spēju palielināšanai privātajā sektorā un plānošanas un īstenošanas pārvaldībai publiskajā sektorā. Lai sasniegtu mērķus, būs jāuzlabo arī pieteikumu iesniegšanas un atļauju piešķiršanas procedūras, kā arī jāstandartizē alternatīvas uzstādīšanas metodes, kas ir mazāk laikietilpīgas.

(28) Pamatojoties uz ES valstu vai to valdību vadītāju pilnvarojumu, kas formulēts Versaļas deklarācijā, ir sagatavots *REPowerEU* plāns, kura mērķis ir pēc iespējas drīz izbeigt Eiropas Savienības atkarību no fosilo degvielu importa no Krievijas. Tālab dialogā ar dalībvalstīm tiek apzināti piemērotākie projekti, investīcijas un reformas valstu, reģionālā un ES līmenī. Šo pasākumu mērķis ir samazināt vispārējo atkarību no fosilajām degvielām un pārorientēt fosilo degvielu importu prom no Krievijas.

(29) Vācija saskaras ar problēmām, kas saistītas ar tās atkarību no fosilā kurināmā un enerģijas importa no Krievijas, kā arī ar pamatnosacījumiem investīcijām pilnībā integrētā ilgtspējīgā energosistēmā. Saskaņā ar 2020. gada datiem atkarība no gāzes importa no Krievijas ir īpaši liela (65 %[22]) un augstāka nekā ES vidējais rādītājs (44 %). Arī atkarība no naftas importa no Krievijas ir augstāka nekā vidēji ES (34 % Vācijā salīdzinājumā ar ES vidējo rādītāju 26 %[23]). Vairāk nekā pusi no Vācijas energoresursu struktūras veido gāze (26 %) un nafta (35 %). Šī atkarība tieši ietekmē

[22] Saskaņā ar Vācijas Federālās ekonomikas un klimata politikas ministrijas jaunākajiem datiem kopējā gāzes importa daļa ir samazinājusies līdz 35 %.

[23] *Eurostat* (2020), Krievijas importa īpatsvars kopējā dabasgāzes un jēlnaftas importa apjomā. ES-27 vidēji kopējais importa apjoms ir balstīts uz importu ārpus ES-27 valstīm. Attiecībā uz Vāciju kopējais importa apjoms ietver ES iekšējo tirdzniecību. Jēlnafta neietver rafinētus naftas produktus.

Vācijas rūpniecību, kas veido 35 % no dabasgāzes enerģijas galapatēriņa. Straujākam progresam pārvades un sadales tīklu paplašināšanā un atjaunojamo energoresursu izmantošanā ir izšķiroša nozīme, lai risinātu šīs problēmas, sasniegtu klimata un enerģētikas mērķus un veicinātu investīcijas, kas saistītas ar ietaupījumiem. Ir jāpieliek lielākas pūles, lai dažādotu energoapgādi un maršrutus, izmantojot visus pieejamos bezoglekļa enerģijas avotus, jo īpaši izmantojot atjaunojamo energoresursu elektroenerģiju un gāzes, tajā skaitā atjaunīgo ūdeņradi, un sašķidrinātu dabasgāzi. Ar gāzi saistītas jaunas infrastruktūras un tīklu investīcijas iespēju robežās ir ieteicamas nākotnes vajadzībām, lai veicinātu to ilgtermiņa ilgtspēju, nākotnē pārprofilējot ilgtspējīgu degvielu. Lai Vācija atbilstu "Gatavi mērķrādītājam 55 %" mērķiem, būs vēl vairāk jāpalielina ieceru vērienīgums siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanai un atjaunojamo energoresursu un energoefektivitātes rādītāju paaugstināšanai. Jāpieliek pūles, lai paātrinātu rūpniecības dekarbonizāciju, uzlabotu elastīguma iespējas un enerģijas patērētāju reakciju uz mainīgām cenām, kā arī stiprinātu energosistēmas integrāciju[24]. Būtu jāveic arī pasākumi, lai palielinātu energoefektivitāti un samazinātu enerģijas patēriņu, kā arī lai paātrinātu ēku fonda un transporta nozares dekarbonizāciju, kas 2021. gadā nesasniedza ikgadējos valsts emisiju mērķrādītājus šajās nozarēs. Kopīgas mobilitātes un ilgtspējīga sabiedriskā transporta plašāka izmantošana var samazināt fosilā kurināmā patēriņu. Vācijas elektroenerģijas tīklu paplašināšana ir būtiski aizkavējusies. Galvenie šķēršļi cita starpā ir plānošanas, atļauju izsniegšanas un pārsūdzības procedūru sarežģītība un ilgums. Kavēšanās elektroenerģijas tīklu paplašināšanā ir radījusi nepieciešamību ierobežot atjaunojamo energoresursu izmantošanu noteiktās jomās. Turklāt kavēšanās elektrotīklu paplašināšanā būtiski ietekmē kaimiņos esošo dalībvalstu tīklus, jo tīkla jauda Vācijā nav pietiekama, lai transportētu attiecīgajā cenu zonā tirgotos elektroenerģijas apjomus. Valdība ir apņēmusies līdz 2030. gadam palielināt atjaunojamo energoresursu īpatsvaru elektroenerģijas ražošanā līdz 80 % un līdz 2035. gadam līdz gandrīz 100 %. Tomēr atjaunojamo energoresursu izmantošana, jo īpaši sauszemes vēja enerģijas izmantošana, pēdējos gados ir būtiski palēninājusies, jo joprojām pastāv īstenošanas šķēršļi. Īstenošanas šķēršļu likvidēšana ietver pasākumu veikšanu, lai agrīnā posmā atrisinātu konfliktus par zemes izmantošanu, atvieglotu minimālā attāluma noteikumus, uzlabotu telpiskās plānošanas izmantošanu, lai noteiktu zonas vēja enerģijas izmantošanai, un atvieglotu atļauju saņemšanu. Atbalstu vietējā līmenī var uzlabot, tajā skaitā ar racionālāku apspriešanās procesu, lielāku iedzīvotāju līdzdalību un ieņēmumu sadali projektos. Atjaunojamo energoresursu ekspansija un energoefektivitātes pieaugums ne tikai samazinās atkarību no enerģijas importa, bet arī ievērojami pazeminās enerģijas cenas. Visbeidzot, var vēl vairāk stiprināt līdzdalību ar enerģētiku saistītā pārrobežu sadarbībā un palielināt elastīgumu un reversās plūsmas jaudu attiecībā uz esošo savienojamību.

(30) Paātrināta pārkārtošanās uz klimatneitralitāti un atteikšanās no fosilajām degvielām vairākās nozarēs radīs ievērojamas pārstrukturēšanas izmaksas, taču, lai mazinātu pārkārtošanās sociālekonomisko ietekmi vissmagāk skartajos reģionos, Vācija var kohēzijas politikas ietvaros izmantot Taisnīgas pārkārtošanās mehānismu. Turklāt, lai uzlabotu nodarbinātības iespējas un stiprinātu sociālo kohēziju, Vācija var izmantot Eiropas Sociālo fondu Plus.

[24] Energosistēmas integrācija sasaista dažādus enerģijas nesējus savā starpā un ar galapatēriņa nozarēm.

(31) Padome ir izskatījusi 2022. gada stabilitātes programmu, ņemot vērā Komisijas veikto novērtējumu, un tās atzinums[25] ir atspoguļots 1. ieteikumā.

(32) Ņemot vērā ciešās savstarpējās saiknes starp eurozonas dalībvalstu tautsaimniecībām un to kolektīvo devumu ekonomiskās un monetārās savienības darbībā, Padome eurozonas dalībvalstīm ieteica rīkoties, tai skaitā izmantojot atveseļošanas un noturības plānus, lai īstenotu ieteikumu par eurozonas ekonomikas politiku. Attiecībā uz Vāciju tas ir jo īpaši atspoguļots 1., 2. un 3. ieteikumā.

(33) Padome ir izskatījusi 2022. gada valsts reformu programmu un 2022. gada stabilitātes programmu, ņemot vērā Komisijas sagatavoto padziļināto pārskatu un šo novērtējumu. Padomes ieteikumi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1176/2011 6. pantu ir atspoguļoti 1., 2., 3. un 4. ieteikumā. 1., 2. un 3. ieteikums arī palīdzēs īstenot eurozonai adresētos ieteikumus, jo īpaši tajos sniegto 1. un 4. ieteikumu. Fiskālā politika, kas minēta 1. ieteikumā, un 2., 3. un 4. ieteikumā minētā politika cita starpā palīdz novērst nelīdzsvarotību, kas saistīta ar tekošā konta pārpalikumu attiecībā uz lielākām investīcijām,

AR ŠO IESAKA Vācijai 2022. un 2023. gadā rīkoties šādi.

1. 2023. gadā nodrošināt, ka valsts finansēto kārtējo izdevumu pieaugums atbilst vispārējai neitrālai politikas nostājai, ņemot vērā turpmāko pagaidu un mērķtiecīgo atbalstu mājsaimniecībām un uzņēmumiem, kas ir visneaizsargātākie pret enerģijas cenu pieaugumu, un cilvēkiem, kas bēg no Ukrainas. Būt gatavai pielāgot pašreizējos izdevumus mainīgajai situācijai. Palielināt publiskās investīcijas zaļajai un digitālajai pārkārtošanai un enerģētiskajai drošībai, tajā skaitā izmantojot ANM, *RePowerEU* un citus ES fondus. Laikposmā pēc 2023. gada īstenot fiskālo politiku, kuras mērķis ir panākt piesardzīgu vidēja termiņa fiskālo stāvokli. Uzlabot nodokļu struktūru iekļaujošākai un ilgtspējīgākai izaugsmei, jo īpaši uzlabojot nodokļu stimulus, lai palielinātu nostrādāto stundu skaitu. Saglabāt pensiju sistēmas ilgtermiņa ilgtspēju.

2. Turpināt atveseļošanas un noturības plāna īstenošanu, ievērojot Padomes 2021. gada 13. jūlija īstenošanas lēmumā iekļautos atskaites punktus un mērķrādītājus. Drīz pabeigt sarunas ar Komisiju par 2021.–2027. gada kohēzijas politikas plānošanas dokumentiem, lai sāktu to īstenošanu.

3. Novērst šķēršļus investīcijām un veicināt investīcijas ļoti augstas veiktspējas digitālo sakaru tīklos.

4. Samazināt vispārējo atkarību no fosilā kurināmā un dažādot to importu, uzlabojot energoefektivitāti, stimulējot energotaupību, dažādojot energoapgādi un maršrutus, novēršot šķēršļus investīcijām, vēl vairāk racionalizējot atļauju piešķiršanas procedūras, palielinot investīcijas un paātrinot elektroenerģijas tīklu un atjaunojamo energoresursu izmantošanu, kā arī turpinot veicināt dalību ar enerģētiku saistītā pārrobežu sadarbībā.

Briselē,

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs

[25] Saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1466/97 5. panta 2. punktu.